

SZOTE

NAPLÓ

2. ÉVFOLYAM 5. SZÁM 1991. április 23.

Kiadja az Egyetem Rektora

FORGATÓKÖNYV TERVEZET

az Összküldött értekezletre

Időpont: 1991. április 29. /hétfő/ 13.00 óra

Helye: Oktatási Épület előadó terme

Napirend: 1./ A Statutum módosítása, a Kari Tanács tag választások lebonyolításával kapcsolatban a GYTK-án és a Főiskolai Karon.
2./ Az Egyetemi Tanács új tagjainak megválasztása
3./ Az ÁOK Tanács új tagjainak megválasztása
4./ Javaslat a SZOTE új rektorára, a rektorjelöltek meghallgatása

Lebonyolítás:

- 1./ Mandátumvizsgáló bizottság alakítása
/Javaslatot az Egyetemi Tanács ápr.15-i ülése tesz/
A mandátumvizsgáló bizottság ellenőrzi a megjelentküldöttek azonosságát, számukról jelentést tesz a küldöttközgyűlésnek. Határozatképesség megállapítása.
- 2./ Szavazatszedő bizottság megválasztása
/Javaslat: 3 albizottság létrehozása: a/ Egyetemi Tanács 4x2 fő= 8 fő, b/ ÁOK 3x2 fő= 6 fő, c/ rektor választás 4 fő
- 3./ Szavazólapok kiosztása, a küldöttek érkezésekor, minden réteg más színű szavazólapot kap

<u>Oktatóknak</u> az Egyetemi Tanács	- professzor tagjaira /9/
- "-	oktató tagjaira /6/
a rektorra	
Az ÁOK oktatóinak:	az ÁOK minősített oktatóira
	az ÁOK nem-minősített oktatóira
<u>Dolgozóknak</u> az Egyetemi Tanács	- dolgozó tagjaira /3/
a rektorra	
<u>Hallgatóknak</u> az Egyetemi Tanács	- hallgató tagjaira /9/
a rektorra	
AZ ÁOK hallgatóinak az ÁOK	- hallgatói tagjaira /9/
kell szavazni	

4./ Jelölőlisták összeállítása

A helyszínen nyílt jelöléssel, majd a jelöltre nyílt szavazással; /50 % + 1/ az elfogadott jelölés.

Az elfogadott neveket a helyszínen külön-különoszlopban, táblára írjuk föl. Minden réteg csak saját jelöltjére tesz javaslatot és szavaz nyíltan.

Az ET jelöltjei: professzorok, oktatók, dolgozók, hallgatók.

Az ÁOK jelöltjei: minősített, nem minősített oktatók, hallgatók,

Rektor jelöltek: az előzetes ajánlás és a Tanári Testület egyetértése alapján kerülnek a jelölőlistára.

5./ Szavazás

Adott számú jelölt nevének felírása /nyomatott betűkkel/ a kiosztott szavazólapra. /A választható tanácsstagok számát a szavazás lebonyolítása alatt frásvetítón kivetítjük./

I.forduló: Megválasztottnak tekinthető az a jelölt, aki az adott réteg által leadott összszavazat 50 % + 1 szavazatot megkapta.

II. forduló: Az elnök a betöltetlen helyekre új szavazást rendel el. A táblán lévő jelöltek közül a fennmaradó tanácsstagi helyek számával egyenlő nevet kell felírni az ismételt kiosztott szavazólapokra. Amennyiben a küldöttgyűlés elfogadja itt már az abszolút sorrend számít. A tanácsba be nem került jelöltek közül a soron következő két fő pót tagnak számít.

Rektor választás

Az első fordulóban megválasztottnak tekinthető az, aki a fent említett feltételeknek megfelelő jelöltek közül a jelenlevő küldöttek szavazatának 50 % + 1 részét eléri. Amennyiben ez nem történt meg az elnök új szavazást rendel el, amelyen az első fordulóban legtöbb szavazatot elért két jelölt közül lehet választani.

ÁPRILIS 15 – AZ EGYETEMI TANÁCS ÜLÉSE: KORSZAKHATÁR!

Amikor az ülés 14 óra 5 perckor kezdetét veszi, semmi nem látszik az arcokon abból az ünnepélyes meghatottságból, ami pedig talán vélhető lenne, hiszen a jelen összetételű ET utolsó ülését tartja. Rektor úr, mint mondja megnyitóként, természetes kötelességének tesz eleget, megköszöntve dr FRÁTER LORÁND professzort, egyetemi tanári címe minapi átvétele alkalmából, mely üdvözléhez az ET tagjai csatlakoznak. Ezután Rektor úr üdvözlözi prof. BODA DOMOKOS 70 éves jubilánst, hiszen éppen e napon ünnepelheti születésnapját. Az ET ülésén először meghirdetésre kerülő pályázatok elbírálását tárgyalja, majd az április 29-i KÜLDÖTTKÖZGYŰLÉS előkészítése, lebonyolítása részleteinek megvitatása kerül sorra, végül bejelentések következnek.

I. Némi vita után döntés születik, hogy minden pályázó tartson bemutatkozó előadást, aki tanszékvezetői kinevezés elnyerését óhajtja. Megegyezésre jutnak az ET tagjai abban is, miszerint nem adnak instrukciókat, konkrét szempontokat a különféle elbíráló bizottságoknak, felelősségüket és tapasztalásukat állítván előtérbe. Egyben kéri az ET a bíráló bizottságokat, hogy a gyors ügymenet betartása végett május közepéig készítsék el a minősítéseket. Személyi kérdésekben dönt az ET, kétségtelenül nehéz helyzetben, hiszen semmiképpen nem óhajt a rövidesen életbe lépő új ET számára megkötéseket, ezért csak átmeneti döntéseket hoznak. Mégis meg

kell hozni az ET-nak bizonyos személyi döntéseket, mert a lejárt munkaszerződések s döntés elmaradás esetén kicsúsznak az időből és ezt is elkerülni kívánják. E kényes kettős szorításban három docens esetében 1 éves meghosszabbítás mellett voksolnak, majd elfogadják: dr Czipott Zoltán tanár úr ez év december 28-tól kerül nyugdíjba. Hozzájárul az ET ahhoz, hogy egy külföldön dolgozó docens esetében az illetékes klinika igazgatója ez év október végéig tisztázza a külföldön munkavállaló további szándékait, tekintve hogy azután lejár az egyetemi szerződése. Az I. Belklinika három adjunktusának most lejáró szerződését a klinika igazgatója december 31-ig hosszabbította, mert nyugdíjba vonul és nem kívánja kinevezendő utódja kezét megkötni.

II. A Küldöttközgyűlés előkészítését megtárgyaló ET-tagok is némi vitával indítottak és váltakozó intenzitással, de végig emellett maradtak. Kovács Iván hallgató javaslatát végülis kompromisszumá oldották, miszerint a rektorjelöltek a KKGY színe előtt is ismertethetik törekvéseiket, noha ettől el is térhetnek s csak bizonyos részleteket bontsanak ki vagy kérdésekre válaszoljanak. Döntsen meghallgatásuk formájáról, módjáról a KKGY érdeklődése. Dr Dombi György fontos kérdést fogalmazott meg: előbb válassza meg a KKGY az új egyetemi tanácsot vagy a rektort? Ebben a kiválasztásban a hagyomány alapján általában előbb van a nagyobb létszámú testület és utóbb a rektor. Ezt követően

hosszas vita bontakozott ki Schindler Árpád javaslatáról, amelynek értelmében a Tanári Testület tagjainak írásbeli ajánlása, támogatása a rektorjelöltekkel illetően legyen oly módon is értelmezhető, ami egyenértékű a TT titkos szavazásával, ha 1/3 támogatást megszerzett a jelölt. A vita lényegében ennek a Statutumban lefektett rektorválasztási előírásnak az értelmezése körül forgott, nem kevés időn keresztül. Ahogy egy hallgató utóbb fogalmazott, ők mindenképpen szerették volna keresztülvinni javaslatukat, ezért küzdöttek a krónikás szerint oroszlánként. Perdöntőnek bizonyult a vita kimenetelében BODA DOMOKOS professzor álláspontja, mely szerint az a bizonyos 1/3 voks a Tanári Testület részéről a rektorjelöltek meghallgatása után születik, tehát ott és akkor dől el a TT tagjainak szavazata. Mint a Professor úr hangsúlyozta, a rektorjelöltek bemutatkozása döntő jelentőségű és ez nagyban fokozza a felelősségét, egyben köteletségérzetét is az Egyetem egésze iránt. Más oldalról közelítette meg a vitatott témát dr Zsulán Ágnes, mondván hogy eddig egyedül Fráter Loránd professzor programját ismerhetjük, éppen ezért furcsálja, a jelölés és a szavazás szétválasztását. KOVÁCS IVÁN III.oh hangoztatta a jelölés teljeskörű felelősségét, amelyet csak még tovább fokoz az írásbeliség, továbbá emlékeztetett arra a tényre, miszerint a Statutumban nem szerepel a rektorjelöltek kötelező meghallgatása. Rektor úr mindvégig hangoztatta azon javaslatát, miszerint ne szavazzon a kérdéstről az ET, helyette inkább konzultálják meg a TT-tel, majdani döntésük erkölcsi felelősségét. DOMBI GYÖRGY adjunktus felhívta az ET figyelmét az osztott igazság jelentőségére, továbbá arra a helyzetre, ami előállt s melynek erkölcsi következményei lehetnek akár a TT, akár az ET részéről. Dr Major Mária jogtanácsos szerint az Egyetemi Tanács nem módosíthatja, értelmezheti a Tanári Testület „vétő-jogát” kölcsönös konzultáció nélkül. Boda Domokos professzor megjegyezte, nem érdemes ennyire kiélezni a helyzetet, ő a maga részéről nem szavazott, csupán aláírását adta arra, hogy az illető rektorjelölt legyen és ismertethesse programját. SCHINDLER ÁRPÁD megismételte, legyen alternatíva a TT előtt: meghallgatás után szavaz a rektorjelöltre vagy helyettesítse ezt az 1/3 professzor aláírása. Ezután az ET szavazott arról, hogy szavaz-e a hallgatói javaslatról és 11 igen, 8 nem, 6 tartózkodás alapján úgy döntött, nem hoz a vitatott kérdésben tételes határozatot, mivel a javaslat nem kapta meg a szükséges 50 % + 1 fős többséget.

BEJELENTÉSEK következtek, melyek részletes ismertetésére, majd azok konkrét tárgyalásakor térünk vissza, most csak felsorolásképpen: az Óthalmon lévő volt szovjet laktanyák SZOTE-részese-dése, a Béke-utcai kollégium ügye, az Universitas-Bizottság április 10-i ülése, ahol prof. Benedek György és dr Takáts István főtktár képviselték Egyetemünket, Boda Domokos prof. tájékoztatója a HOPE projekt amerikai alapítvány kapcsolatfelvételi szándékáról, tájékoztató bejelentés hangzott el arról, hogy ez évben jár le az intézetvezető megbízatása Benedek György, Csernay László, Dobozy

Attila, Földes József, Karácsonyi Sándor, Sándor László, Vadon Gábor, Zalányi Sámuel professzoroknak. 17 óra 17 perckor Rektor úr ünnepélyes szavakkal bezárta az Egyetemi Tanács jelen összejutésében utolsó ülését, hangoztatva, hogy bár voltak zökkenők az ET utolsó 4 hónapjában, de összességében igen pozitív, példamutató előrehaladást tettek az együttműködés terén, amiért örömet és köszönetét fejezte ki, egyben kevésbé zaklatott körülményeket kívánt az új Egyetemi Tanácsnak.

-r -6

SZOTE HÍREK SZOTE HÍREK

- A KÖZÖS JATE-SZOTE DOLGOZÓI KLUB minden kedden és csütörtökön, délután 16 órától az egyetemek polgárainak rendelkezésére áll. Ebben az időben a klubban büfé is üzemel.

- ÁPRILIS 10-ÉN DR SURJÁN LÁSZLÓ Miniszter úr ünnepélyes keretek között átadta Dr FRÁTER LORÁNDNAK egyetemi tanári kinevezését. Az átadásnál Rektor úr is jelen volt.

- FÁJDALOMMAL TUDATJUK, hogy DR LUSZTIG GÁBOR c. egyetemi tanár, a kecskeméti kórház kórboncnok főorvosa április 3-án elhunyt.

- Dr RÉKASI JÁNOS szociológus a Társadalomtudományi Intézet tanársegéde fél éves amerikai ösztöndíja leteltével, amelyet a Michigan-állami egyetemen töltött, visszatért munkahelyére.

- DR SURJÁN LÁSZLÓ MINISZTER ÚR 20. 350/1991.sz. március 20-án kelt okiratában az általa megalakítandó Egészségügyi Felsőoktatási Szakmai Bizottság elnökévé nevezte ki DR ZOLTÁN ÖRS TAMÁS professzort. A kinevezés öt éves időtartamra szól. A Miniszter úr egyben megerősítette a Professor urat, az Egészségügyi Felsőoktatási Államvizsga Bizottság elnöki tisztségében, mely az Egészségügyi Felsőoktatási Szakmai Bizottság keretein belül fejei feladatait ellátni.

- DR VÉGH MIHÁLYT, a Szemészeti Klinika tanársegédjét, a Német Szemorvos Társaság tagjai sorába felvette és a tagdíj fizetés alól felmentette.

MEGALAKULT A SZEGEDI AKADÉMIAI BIZOTTSÁG HUMÁNGENETIKAI MUNKABIZOTTSÁGA, melynek elnökévé Dr Szemere György egyetemi tanárt (Orvosi Genetikai Központ), titkárává Dr László Aranka egyetemi tanárt (Gyermekklinika) választották.

Az egyes tanszékvezető pályázatokhoz bizottsági elnököknek és tagoknak a következőket fogadta el az ET április 15-i ülése:

Gyermekgyógyászati Klinika:	elnök: Dr Dobozy Attila tagok: Dr Csernay László Dr Szarvas Ferenc Dr Kovács László Dr Pintér Sándor
I. Belgyógyászati Klinika:	elnök: Dr Csanády Miklós tagok: Dr Kraszkó Pál Dr Vargha László Dr Ormos Jenő Dr Vadon Gábor Dr Karácsonyi Sándor Dr Hódi Miklós
Gyógyszertani Intézet:	elnök: Dr Földes Vilmos tagok: Dr Nagy Sándor Dr Dési Illés Dr Kovács Gábor Dr Gyurkovits Kálmán
Társadalomorvostani Intézet:	elnök: Dr Molnár Péter tagok: Dr Julesz János Dr Bernáth Gábor Dr Tényi Mária Dr Szemere György Dr Janka Zoltán Dr Mezei Géza

Egyetemi docensi pályázatok elbírálásához:

Endokrinológiai Önálló Oszt.	elnök: Dr Szarvas Ferenc tagok: Dr Penke Botond Dr Gecse Árpád
II. Belgyógyászati Klinika	elnök: Dr Csanády Miklós tagok: Dr Papp Gyula Dr Lonovics János
Idegsebészeti Klinika	elnök: Dr Bodosi Mihály tagok: Dr Janka Zoltán Dr Horváth Örs Péter
Szülészeti- és Nőgyógyászati Klinika	elnök: Dr Kovács László tagok: Dr Szarvas Ferenc Dr Scultéty Sándor
Biokémiai Intézet	elnök: Dr Nagy Zsolt tagok: Dr Molnár János Dr Tószegi Anna
Gyermekgyógyászati Klinika	elnök: Dr Boda Domokos tagok: Dr Sonkodi Sándor Dr Somogyi István

Nem tanszékvezető egyetemi tanárok pályázata esetében a következő bizottságokat fogadta el az ET:

Orvosi Vegytan	elnök: Dr Penke Botond tagok: Dr Faredin Imre Dr Falkay György
Gyermekgyógyászati Klinika	elnök: Dr Boda Domokos tagok: Dr Kraszkó Pál Dr Czigner Jenő
Gyermekgyógyászati Klinika	elnök: dr Boda Domokos Dr Varga Gyula Dr Thurzó László
Gyógyszerészi Vegytani Int.	elnök: Dr Bernáth Gábor tagok: Dr Minker Emil Dr Kata Mihály
Gyógyszerészi Vegytani Int.	elnök: dr Bernáth Gábor tagok: Dr Tóth László Dr Regdon Géza
Gyógyszerészi Vegytani Int.	elnök: dr Bernáth Gábor tagok: Dr Selmeczi Béla Dr Mezei Géza

Az ET ezen az ülésén döntött a leendő felvételi bizottságok elnökeit illetően is, ennek értelmében az ÁOK esetében:

prof. Béládi Ilona
prof. Csillik Bertalan
prof. Mari Albert
prof. Dési Illés
prof. Penke Botond
prof. Dobozy Attila
prof. Vadon Gábor
prof. Molnár Péter
prof. Süveges Ildikó
prof. Sonkodi Sándor
prof. Szemere György

Tartalék elnökök:

prof. Czigner Jenő
prof. Nagy Zsolt
Dr Janka Zoltán
Dr Jóri József
Dr Husz Sándor
Dr Lonovits János
Dr Varga Gyula
Dr Fazekas András

Gyógyszerésztudományi Kar
esetében: elnökök:

Dr Lázár János
Dr Hunyadvári Éva
Dr Varga Erzsébet

Tartalék:

Dr Iván János

Védőnőképző Főiskola esetében elnökök: Wagnerné dr Fónád Judit, Mikháziné dr Dékány Erzsébet, dr Boda Márta, prof. Mészáros Tamás, prof. Lencz László, dr Czúcz Ottó.

SZOTE HÍREK

A „MATSUMAE INTERNATIONAL FOUNDATION” /JAPÁN/

pályázatot hirdet, 40 éven aluli, angolul beszélő, Japánban még nem járt kutatók számára első-sorban a természettudományok területén.

A pályázónak az általa kiválasztott intézet fogadókészségét kell igazolnia pályázata benyújtása előtt.

A pályázat időtartama: 3-6 hónap.

A pályázat benyújtási határideje: 1991. augusztus 31.

A pályázat részletes feltételeiről tájékoztató és jelentkezési lap a JATE Külügyi Osztályán kapható.

- DR CSERNAY LÁSZLÓ egyetemi tanár „visiting professor”-ként 2 hónapot töltött el a Bonni Egyetem meghívására az Orvosi Fakultáson és annak Klinikai és Experimentális Nukleármédecinai Intézetében, ahol 3 előadásban számolt be a SZOTE Központi Izotópdiaosztikai Laboratóriumában folyó kutatási eredményekről, valamint az Intézetben kísérleti jelleggel folytatott orvosi finanszírozási rendszer eddigi tapasztalatairól. A Népjóléti Minisztériumtól kapott megbízás alapján tárgyalásokat folytatott a Németországban használatos, az orvosok teljesítményelvű finanszírozását szolgáló pontrendszerrel, melynek hazánkban történő adaptálásáról – a hazai viszonyok közötti alkalmazhatóságához szükséges módosításokkal – az általa vezetett, e témával foglalkozó bizottság tagjaival együtt a Népjóléti Minisztérium kérésére elkészítette javaslatát.

58 HÓNAP...

Igen, Szilárd János professzor ennyi időt töltött a SZOTE élén, a képletes rektori székben. Amikor beiktatták, emlékezetem szerint, talán éppen a lélekbuvárok szokásos intuíciójával arról is említést tett, „csak nehogy infarktust kapjak ebben a nagy méltóságban” – hozzátéve, hogy a SZOTE eddigi rektorainak többsége rektori ideje alatt hunyt el. Akkoriban számomra ez indokolatlannak látszott, ma már bizonytalanokodok a tréfás jóvöklátás elvetésénél. De hogy látja az érintett?

– Hosszú ideig dicsekedtem, hogy elkerültek szakmám és beosztásom divatos, megszokott betegségei. Ráadásul híresen jó alvó voltam. Hát most akár diagnózisként is mondhatom, mindez a múlt. Erre persze lehet mondani, úgy kell neki, miért vállalta! Más szóval magamnak kerestem volna a bajt. Ebben ugyan van is részigazság, de erre inkább egy hasonlattal válaszolok: én mindig úgy éreztem, bármilyen külföldi út után is, hogy nekem itthon van dolgom, ezt kell folytatnom, ez a kötelességem. Anyám, nem ilyen lovat akartam, nem ilyennek képzeltem a rektorságot, igaz. De én nem szoktam elfutni az élet feladatai elől. Talán nagy szónak tűnik, de amilyen türelemmel viseltem a nehézségeket – legnehezebben az értetlenséget – olyan eltökélten igyekeztem kiegyenesíteni, elrendezni a dolgokat. Majd még egyszer ki kellene elemezni a Szondi-teszt segítségével, de én ezt a sorsot választottam.

– Rektor úr szerint benne volt ez a tengelyi feszültség, indulat a mi egyetemünkben évek óta s most csak kirobbant?

– Nem vitatom, hogy nagy mennyiségű feszültség gyűlt össze az emberekben. Jogos is, tájékoztatatlanságból adódó is. Más kérdés, hogy megítélésem szerint nem a SZOTE volt a legzordabb barakk széles e határban. Akik még emlékeznek Szontágh, Petri vagy Cserhádi professzorok rektorságára, azok bizonyára elfogadják nyitottságukról, liberális vezetési módszereikről vallott nézetemet. Persze abban a korban és azokkal az egyetemi-minisztériumi viszonyokkal számolva és körítve. Ehhez az elmúlt időszakhoz képest érzem furcsának jelen helyzetünket, egyes indulataink hőfokát. Nem is a hangvételt, mert az végülis mostanában országosan ilyen túlzásokra és általánosításokra hajló, hanem ezt a nagyon széles körű és mélynek tűnő elkeseredést, rossz közérzetet, általános rosszkedvűséget. Ennyire nem kéne, szoktam némi rossz szájjal mondogatni. Már-már magyar sajátosság, hogy szétfröcsköljük fájdalmunkat környezetünkben. De ha azt veszem, hogy csak külföldi ösztöndíjak terén, külföldi kapcsolatok révén hogyan áll Egyetemünk – nem indokolt ennyi és ilyen sommás – kes-

rűség.

– Mi a magyarázat?

– Komoly hiányosság, persze egyebek között, hogy két réteg nem volt képes szót érteni egymással, nevezetesen a tanári testület és a hallgatóság. Az külön kérdés lehetne, mennyiben fejezik ki a hallgatók összességének valós érzéseit képviselőik az Egyetemi Tanácsban, nem is ez a lényeg. Mulasztásunk bizonyosan, hogy az utóbbi évben nem jártunk eleget hallgatóink között, évfolyamgyűlésekre, rendezvényeikre s nem ismertettük, forgattuk meg körükben az álláspontjainkat. Akkor talán elérhettük volna, hogy olyan megmervedett frontok álljanak, helyesebben üljenek egymással szemben, mint itt az Egyetemi Tanácsban is időnként. Biztosan tudom, hogy nem az egyetemi rétegek tömbjei között húzódnak az igazi választóvonalak. Nem attól konzervatív valaki, hogy professzor és nem attól forradalmár, mert hallgató. A Tanári Testület sokszor nem találta meg a helyes hangot a hallgatóság irányában, a hallgatóság vezetői viszont nem igényelték ezt a kapcsolatot.

– De hiszen egy hallgató szava most annyit számít, mint egy akadémikusé a küldöttgyűlésben. Ez forradalom.

– Ez csak látszólag forradalom, vagy ha az, akkor nem torzulásmentesen az. Véleményem szerint igenis pozitív példa, ami létrejött a sokat tárgyalt SzMSz esetében. Mindenki engedett és ez a kompromisszum a jelen helyzet lényege. A tanárok tudomásul vették a fiatalok türelmetlenségét, ők pedig végülis elfogadták a professzorok tapasztalatát, lényegi beleszólás jogát az egyetemi ügyekbe.

– Ma (ápr.15.), amikor Rektor úr levezette az utolsó egyetemi tanácsülést, a búcsú szavainál meghatottságot véltem kicsendülni hangjából...

– Tavaly tavasz óta azon igyekszem, hogy sikerüljön viszonylag békés átmenetet megvalósítani s így adjam át helyem az utódoknak. Amikor az egyetemről csipkedtek, a minisztériumból levegőnek néztek, mindig ennek a feladatnak teljesítése adott erőt. Kétségtelenül hosszabbra nyúlt ez az átmenet, mint gondoltam. Ha valamit akadályozni igyekeztem s a mából tekintve úgy vélem, ezt némi sikerrel tettem, akkor a nagyobb robbanásokat, a kiszámíthatatlan kitöréseket igyekeztem megfékezni. Persze tudom, hogy feszültségek vannak változatlanul, tudom hogy sokakat gyötör létbizonytalanság, vélt vagy valós egzisztenciális fenyegetettségben sértődötten élnek nem is kevesen – de ezeket tovább oldani már az utódom dolga. Ha a kellő pontokat képes megragadni, akkor talán rövid idő alatt többet tud tenni, jobb hangulatot teremt, mint nekem sikerült. Elsősorban az egyetemnek kívánom, hogy sikerüljön neki.

- *Tehát Rektor Úr közérzete?*

- Vegyes. Jólesik, hogy még ma is sokan mellettem vannak, segítenek, véleményemet kérik, támogatnak. Más oldalról viszont van bennem bizonyos rossz érzés, mert tudom hogy nem miattam ment ilyen lassan és nehezen a vajúadás, nem miattam fordult át ilyen lassan az egyetem az új irányba. Természetesen kevesen tudják jobban mint én, hogy ez a pályamódosítás nagyon sok ellentmondást hozott felszínre, nagyon sok gubancot kevert. Jellem, rektorságom első szakasza sem volt éppen majális, de spongyát rá, mögöttünk van. Beiktatósomkor ironikusan mondtam: kérem, hogy a rektori évek duplán számítsanak. A második szakasz elején megjegyeztem, tévedtem, nem duplán, hanem triplán. A legutóbbi fél-évet ugyan hányszorosan számoljam?

-r -6

Dr Szilárd János
tanszékvezető egyetemi tanár
rektor Úrnak

Tisztelt Rektor Úr!

A prof. Dr Mari Albert által vezetett SZOTE Rektori Bérbizottság véleményünk szerint törvénysértő javaslatot terjesztett Rektor Úr elé. Ezt a javaslatot az elmúlt hét szerdáján, 1991. március 20-án a SZOTE Bizalmi Testületi Ülésén megtárgyalták, jóváhagyták és így a Szakszervezet is hozzájárult egy a SZOTE Kollektív Szerződésével szöges ellentétben álló diszkriminatív javaslatához.

A Rektor Úr által a Szakszervezeti Bizottság egyetértésével 1991. június 30-ig meghosszabbították az Egyetem Kollektív Szerződését, így annak előírásai változatlanul hatályosak.

A Kollektív Szerződés „A munka díjazása és a dolgozó részére járó egyéb juttatások” felől szósz szerinti idézetként az alábbiakban rendelkezik:

25.) A munka díjazása

32. §.

/14/1983./XII.17./ÁBMH.,
16/1983./XII.17./ÁBMH.,
23/1983./XII.17./ÁBMH.,
24/1983./XII.17./ÁBMH.,
13/1984./VIII.22./ÁBMH.sz. rendelkezés/
módosította:
a 13/1987./X.25./ÁBMH.sz. rendelkezés/

1. A dolgozó személyi alpbérét a vonatkozó bérutasításokban meghatározott, kötelezően alkalmazandó alsó bérhatárok figyelembevételével, dif-

ferenciáltan kell megállapítani.

Az általánostól eltérő minden sajátos munkakörülmény az alpbéren belül kell hogy elismerésre kerüljön.

Egészségre ártalmas munkahelyek az alábbiak:

- művese osztályok
- Vértranszfúziós Állomás
- fertőző osztályok
- mikrobiológiai laboratóriumok
- Pathológiai Intézet
- Igazságügyi Orvostani Intézet, fertőzési veszéllyel járó munkakörei
- Közegészségtani, járványügyi fertőtlenítési feladatok
- sugárártalmaknak kitett munkahelyek, szerves oldószerekkel végzett munka
- anaesthesiológus munkakörben végzett munka
- tűz, illetve robbanásveszélyes vegyszerekkel és mérgekkel végzett munka
- Textiltisztító Üzem szennyes oldal.

Az átlagosnál nagyobb fizikai, pszichikai megterhelést igénylő munkahelyek, illetve munkakörök:

- intenzív osztályok
- traumatológia
- idegsebészet
- elmeosztály
- sugártherápiás osztály
- szülőszobán szolgálatot teljesítő szülésznők.

A SZOTE Bérbizottsága a bérfejlesztésből visszatartott 5 % differenciált elosztását úgy javasolja, hogy az 1. csoportba sorolt intézetek nem kapják meg a visszatartott 5 %-ot, hanem tőlük 2,5 %-ot elvonnak, hogy azzal az úgymond elmaradt intézetek fizetését rendezzék.

Ezek az intézetek:

- Idegsebészeti Klinika
- Anaesthesiológiai Intézet
- Traumatológiai
- Ortopédiai Klinika
- Radiológiai Klinika
- Kp. Izotópdiaosztikai Lab.
- Anatómiai Int.
- Gyógyszerhatástani Int.
- Igazságügyi Orv. Int.
- Kísérleti Sebészeti Intézet
- Orvosvegytani Intézet
- Társadalomorvostani Intézet
- Orvosi Genetikai Intézet
- Gazdasági Igazgatóság

Intézeteink a mellett, hogy mint kiemelésünk is igazolja valamennyien a kiemelt szakmák közé tartoznak, abban is hasonlatosak, hogy az Új Klinikai Tömbben működnek. A Szakszervezeti Bizalmi

Testület ülésén is érezhető volt az a mesterségesen keltett hangulat, mely az Új Klinikai Tömb egésze ellen megfigyelhető. Azzal a hamis javaslattal, mely a kifizetett bérekre és nem az elvégzett munka + túlmunka, illetve, a munka minőségére vonatkozott, a Szakszervezeti Bizalmi Testület megszavazta a bennünket érintő diszkriminatív előterjesztést. Törvényességi óvásunk elsősorban ez és nem a számunkra átutalt pénzmennyiség váltotta ki. Ha teret adunk az egyenlősédek és nem akadályozzuk meg, hogy a jelenlegi, inkább példa értékű javaslatból rektori döntés szülessen, úgy a kiemelt szakmák rovására fognak a továbbiakban is bér jellegű döntések születni.

Tisztelettel kérjük Rektor Urat, hogy a SZOTE Rektori Bérbizottság elnökének (Ikt.sz.: PR 1/1991., Hiv.sz.: 71-2/1991. O.E.sz.) beterjesztett javaslatát, mivel az törvénytörő az Egyetem Szervezeti és Működési Szabályzatában lefektetett saját hatáskörében megsemmisíteni szíveskedjék.

Szeged, 1991. március 26. Tisztelettel:

Dr Bodosi Mihály
egyetemi tanár
Idegsebészeti
Klinika
igazgatója

Dr Vadon Gábor
egyetemi tanár
a Radiológiai
Klinika
igazgatója

Dr Sándor László
egyetemi docens
a Traumatológiai
Önálló Osztály
vezetője

Dr Lencz László
egyetemi tanár
Aneszteziológiai
és Intenzív
Terápiás Intézet
igazgatója

TISZTELT OLVASÓ!

Nehéz helyzetben van a bérbizottság fentebb citált elnöke, amikor megkísérel kielégítő választ adni az igazságukat jogosan keresők, ám a dolgokat talán kissé egyoldalúan látók szemrehányásaira. Azért használom ezt az általánosítónak tűnő alanyi szerkezetet, mert – bizonyára feleslegesen – közhírré kell tennem, hogy az Új Klinikai Tömb szervezeti egységvezetőitől érkezett beadvány nem az egyetlen észrevétel Egyetemünk bérgazdálkodásával, a bizottság javaslatával kapcsolatban. A csecsemőkorába éppen belépett, de máris sokat megélt testület tagjai kezdettől fogva tisztában voltak azzal, hogy rájuk, a pergőtűzben felmagasló áldásosztókra nem vár igazán fényes és hosszú jövő. Ezúton is köszönöm áldozatvállalásukat és mindazokét, akik szakértői munkájukkal, velünk együtt, a lehetetlenre vállalkoztak.

Nem árt, ha mindenki előtt világos: az olyan

komplex feladatokat ellátó intézményekben, mint amilyenek az egyetemek (pláne orvosegyetemek), tökéletesen igazságos bérrendszert a világon sehol nem sikerült eddig megvalósítani. Az alapelvek pedig pofonegyszerűek lennének: a munkát értéke szerint megfizetni, egyenlő munkáért egyenlő bért adni. Nos, a gyógyító, oktató, kutató tevékenység értéke és annak anyagi elismertsége között ne is keressünk összefüggést a hazai egészségügy és felsőoktatás közelmúlt és jelenlegi gyakorlatában. A nagyságrendnyit megközelítő különbség megszüntetése nem tartozik a közeljövő lehetőségei közé.

Ami a dolog másik oldalát illeti, azaz ha már nagyságában nem, legalább arányaiban legyen igazságos a bérezés, ezen a területen önerőből, intézményen belül is vannak lehetőségeink a helyzet javítására. Persze ez sem megy egyik napról a másikra. Az elmúlt évtizedek központi és helyi bérpolitikai gyakorlata hihetetlenül komplikált, súlyos aránytalanságokkal és feszültségekkel terhes bérrendszert hagyott ránk örökül. Az idők során különböző szemléletek váltották egymást, persze maradandó nyomokat hagyva maguk után. Szubjektív intézkedések születtek, toldozgatások, foltozgatások történtek attól függően, hogy éppen hol volt a legnagyobb a zsákon a lyuk vagy hol kiáltoztak a leghangosabban. A pótlékok áttekinthetetlen rendszere egyszerűsödött ugyan, de az alapbéresítéssel új feszültségek jelentek meg, a részleges munkaerőhiányokat szakmák, munkakörök, munkahelyek preferálásával igyekeztek csökkenteni. Ugyanannyi bérral vették fel a pályakezdőt, mint amennyit a 10 éve ott dolgozók kaptak. Sorolhatnám tovább, de úgy gondolom, hogy ezek mindannyiunkat foglalkoztató régóta közismert dolgok. Bérarányaink az elvégzett munka fontossága, tényleges értéke, képzettségi igénye, megterhelő volta szerinti alakítása ilyen körülmények között - nem érvényesült megfelelően.

Az intézeti decentralizált bérgazdálkodás (IDB) bevezetése nagyobb önállóságot, korlátozott mértékben lehetőségeket biztosított ugyan a szervezeti egységek számára, de konzerválta is az intézetek között az előzmények következtében létrejött bérfeszültségeket. Ezek aztán tovább növekedtek az évek során, mert a szervezeti egységek bértömegének fejlesztése azonos %-os arányban történt, ami ugye azt jelenti, hogy többnek több az X %-a. Az intézetek önálló, természetesen egymással nem összehangolt bérgazdálkodásának olyan következménye is lett, hogy az azonos korú, képzettségű, azonos munkát végző, de különböző szervezeti egységekben dolgozó személyzet kereseti lehetőségei jelentősen eltérőkké váltak.

Sokszor esett szó a feladat- és teljesítményarányos létszám és bér-bérszükséglet meghatározásáról, a munkaerő és bérgazdálkodás átfogó koncepciójának kidolgozásáról, ez mindaddig azonban csak szándék maradt. Ezért a szervezeti egységek-

ben jelenleg végzett munka alapos ismerete és részletes elemzése nélkül, hosszútávú, megalapozott egyetemi fejlesztési terv hiányában, a mostanában igencsak kedvezőtlenül alakuló külső pénzügyi feltételek közepette állt elő a jelenlegi helyzet.

Nem csoda, hogy a hangulatot általános elégedetlenség jellemzi, előítéletektől sem mentes ellentétek feszülnek az egyes intézetek (kis intézet, nagy intézet), intézetcsoportok, mint: klinikák, elméleti intézetek, gazdasági, hivatali apparátus között, még a klinikák csoportján belül is, az Új Klinikai Tömbben működő szervezeti egységek és a régi klinikák között. Továbbmenve: az „új klinikának” is csak egy része új, az ott helyet kapott intézetek sajátosságai, érdekvonulatai különböznek egymástól. Még bonyolultabbá teszi a helyzetet az, hogy a szükséges létszámhoz megállapított bértömeg egyenetlenül és a feltöltési lehetőségek alakulásától függetlenül érkezett meg. Így aztán az elmúlt évben – átmenetileg – jelentős maradványok keletkeztek, amelyek kifizetése természetesen irritálja a többieket. Különösen a kifejezetten alacsony bérbeállású intézetek munkatársait. Nem ragozom tovább, ez a helyzet. A feszültségek forrása ott keresendő, hogy kevesen ismerik fel: alapvetően nem egymással szemben van igazuk, hanem a bérszínvonal általánosan alacsony voltával szemben!

Ilyen, kiegyensúlyozottnak cseppet sem mondható hangulatban és állapotok közepette alakult meg a Rektori Bérbizottság február közepén, tehát jószérivel akkor, amikor a bérfelvezést már végre kellett volna hajtani az egyetemen. Még a fejünket megvakarni sem volt időnk, szinte pillanatok alatt kellett szemléletbeli és gyakorlati alapelveinket meghatározni. El kellett döntenünk, hogy milyen kimutatásokat vegyünk alapul (az illetékesek dicséretére: mindent gyorsan megkaptunk) és átírni magunkat a hatalmas adattengeren. Első és legsürgősebb feladatunk az 1991. évre kapott 20 %-os bérautomatizmusból visszatartott 5 % differenciált szétosztása volt, mégpedig úgy, hogy ne kerüljünk elvi ellentmondásba önmagunkkal, csökkentsük a feszültségeket (az indokolatlanul nagy különbségeket) ugyanakkor elkerüljük az „egyenlődsdi” egyszerű megoldást kínáló, hívogató csapdáit is.

Nem állítom, hogy mindez maradéktalanul sikerült. Tudatában voltunk annak, hogy az óriási adattömeg áttanulmányozásának ellenére, a jéghegynek még a csúcsát sem látjuk igazán. Az elosztható pénzmenyiség kicsiny volta miatt átfogó, igazságos bérrendezésnek még csak a közelébe sem álmodhattuk magunkat. Noha tőlünk telhető legkörültekintőbb módon igyekeztünk csökkenteni a legkürvőbb bérlemaradásokat. Ügyeltünk arra – különböző tanácsok ellenére – hogy az 5 %-ból legalább 2,5 %-ot mindenki megkapjon. Itt jegyzem meg, hogy adott esetben a 2,5 % több forintot jelenthet,

mint más hasonló, de alacsony bérbeállású esetben a 10 %.

Az matematikailag könnyen belátható, hogy egy adott összegből valahová többet adni csak úgy lehet, hogy máshová kevesebb kerül. Ez a javaslatunk kifogásolt része. Ámde: a már eleve kiemelt bér a 20 % helyett 17,5 %-os emeléssel még mindig kiemelt bér marad! Ez így nincs ellentmondásban a Kollektív Szerződés idézett részeivel. A javaslatban többek között azt is hangsúlyoztuk, hogy a szervezeti egységek 3 csoportba való besorolásának ez a formája (2,5 - 5 - 9,87 %-os bérfelvezetés) csak erre az egy alkalomra készült. Senkinek nincs oka tehát attól tartani (vagy abban reménykedni - nézőpont kérdése) hogy ez a kategorizálás így rögzül. Újabb bérfelvezetés alkalmával a bérbizottság újra fogja elemezni a bérvizonyokat és a helyzet, szabályok és szempontok gondos mérlegelése alapján ismét csak igazságos javaslat megtételére fog törekedni.

Bízom abban (mi mást tehetnék), hogy az egyetem tervezett átvilágítása, hosszútávú fejlesztési koncepció kidolgozása, a feladat és teljesítményarányos létszám és finanszírozási rendszer megvalósulása a felsőoktatásban és az egészségügyben lehetővé fogja tenni a munka értékét elismerő, igazságos kereseti viszonyok megteremtését intézményünkben. De addig...

dr Mari Albert

SZOTE HÍREK SZOTE HÍREK

– DR HAJNAL FERENC adjunktus /I. Belgyógyászati Kl./ kandidátusi értekezést nyújtott be: Az alkohol hatása a hasnyálmirigy enzim-szekréción működésére címmel. Opponensei: Dr Gáti Tibor az orvostudomány kandidátusa és Dr Papp János az orvostudomány kandidátusa.

– DR BENKŐ ZSUZSANNA adjunktus (Társadalomtudományi Int.) kandidátusi értekezést nyújtott be: A nyugat-német pártok és nem-állami intézmények harmadik-világ politikája címmel. Opponensei: Anderle Ádám a történelemtudomány doktora és Kiss J.László a politikatudomány kandidátusa.

– DR VÉGH MIHÁLYT, a Szemészeti Klinika tanársegédjét, mint a Magyar Szemorvosok Köntaktlencse Társaságának Elnökét, a Magyar Optikus Ipartestület Elnöksége díszvendégként hívta meg az 1991. március 22-24-ig Tihanyban megrendezésre került Nemzetközi Jubileumi Kongresszusra.

VENDÉGSÉGBEN...

Ezúttal Csongrádon, helyesebben szólva megyénk névadó városában azért csak lélekben, mert a vendég esténként és hétvégén Szegeden él. Szóval dr SZALAY LÁSZLÓval beszélgetünk, Egyetemünk korábbi adjunktusával, a természet népszerű tanárával. Találkozásunkkal sorozatot szándékozunk indítani, olyan tagnapi egyetemi embereket, kollégákat keresünk meg, akik lélekben is, munkájuk révén is gyakran velünk vannak. Akiket szívesen idézünk, mert velük éltük meg azokat a hírneves tegnapokat is. Persze az ilyen társalgás kicsit mindig tojástánc, de ezt is meg lehet szokni.

- Az ember úgy dolgozzék a mi szakmánkban, hogy azért a negyedik X tájékán találja meg a végleges helyet a nyugdíjba menetelhez. Talán egyébként is ez az időpont az, amikor még lehet és már érdemes váltani. Na persze, ha most azt tételezed, hogy ilyen teoretikus igazságok vezettek engem a csongrádi keresztútra, akkor félreismersz. Különbösen is, láttál fehéret embert, aki éjféltajt feljön a kényelmes, jól fűtött kajuttjából és a zord Jeges-tengerbe veti magát - fürdőzés céljából? Evvel együtt, mondhatni megkésettnek éreztem távozásomat az Egyetemről. Nehezítette elmeneteletemet a megszokás és a félelem, vajon alkalmas-e még az ember változott viszonyok közepette helyt állni az egészségügyben?! A kérdés válasza egzisztenciámat érintette. Nem csúsztam el, de ezt a kihívást éreztem az első magas lépcsőnek.

- *Szóval sikerült talajt fogni, adjunktus úr.*

- Most neked magyarázzam, hogy az ember a negyedik X idején sokkal happybb, mint néhány évvel utána? Új ritmust kell találni. Többet vagy kevesebbet, de más mint az egyetemen. Az egyetemen az ember védett pozícióban van pl. a betegek tömeges és folyamatos követeléseitől. Furcsa, de a beteg udvariasabb egy nagy épületben, ahol csupa fehérköpenyes dolgozik, mint amikor egyedül vagy vele a rendelőben. Ott valamiképp kizökkent megszokott életéből, itt meg avval együtt jött a rendelésre. Ezért döntő a betegek tömegeivel való napenkénti intenzív kapcsolat minősége. Az egyetemen valamiként személytelenebb az orvos-beteg kapcsolat, mint itt a rendelőben. Hallgatóinknak ezt is meg kellene tanulni, hiszen ez legalább annyira az életük lesz...

- *Orvos-egyénségeket hiányolsz.*

- Nem hiányolok, csak jelzem hogy ezt vagy hozza valaki, noha ez a ritkább eset, akkor viszont el kell lesni olyantól, aki tudja. Ez is egyik rögeszmém: időről-időre ki kell menni az egyetemről, megnézni a magyar egészségügyet más metszetből. Az ugyan nem baj, hogy az egyetem egyirányú utca, csak ne váljék zsákutcává, ne legyen zárvány, ahonét se tovább, se vissza.

- *Na de az egyetem nagyönis sajátos világ.*

- Igaz, ha alkotó műhely a klinika, az intézet. Mert abba valóban nem lehet csak úgy, érintés nélkül bekapcsolódni, helyesebben visszkapcsolódni az elmélyült kutatásokba, amelyek az egyetem szel-

lemi tartamát adják - hitem szerint. De jobban lehetne szerveződni, oda-vissza megmártózni egymás közegében, hiszen egyként magyar egészségügy.

- *Amikor Csongrádon jártam, Szalay főorvosról felsőfokon szóltak...*

- Az egyetemnek élte szóló igényességet, szakmai becsvágyat kell besulykolni kutatóiba. Hasonlaltatva szólva, a nagy torta a klinika, amelynek egyes szeleteit ott nálunk a rendelőben is el kell tudni vészezni - pontosan úgy, mintha a beteg itt kapná a kezelést. Még a műszerezettségünket sem kell röstelnünk. Legutóbb éppen Gyurkovits tanár úr értékelte nagyra a nálunk látottakat. Az ideális különben is az lenne, ha nem tolnának mindent a klinikára, hanem valami ésszerű munkamegosztás létezne. Egyébként amikor Csongrádon körülnéztem, kezdetben meglehetősen furán éreztem megam. Hogy is mondjam, nem tartottak lépést a századdal - természetileg. Másként szólva, ami nekem innen Szegéről természetes volt, az ott meglepetést okozott.

- *Két és fél éve vagy igazgatója a rendelőintézetnek.*

- Számomra nagy tisztesség kollégáim bizalma és a hivatalos elismerés. Feladatom a korszerű szakismeretek mindennapos gyakorlati megjelenítése. Sem több, sem kevesebb. Ez lényegében az egyetemnek, mint anyaintézetnek a valamelyes tehermentesítését is jelenti, hiszen nem más, mint korszerű munkamegosztás. Az „itt és csakis itt tudunk gyógyítani” szemléletnek vége, mert nem állja meg a helyét. Természetesen nagy megtiszteltetés számomra, ha volt egyetemi kollégáim, barátaim figyelme ránk, számítanak munkánkra, mint társakra a közös munkában.

- *Ithon nem igen szereztél vezetői ismereteket.*

- Igaz, de a lényeg különben is a társadalomismeret, a kapcsolatteremtés tudománya. Ez megkerülhetetlen. De ez egyben érdekessé is teszi a munkámat, hiszen változatosságot jelent a folytonos rendelés-gyógyítás folyamatában. Meg különben is, egy ilyen kisvárosban felfokozott érdeklődés, hogy ne mondjam kíváncsiság kíséri a máshonnan jött orvost is. Meg kell szokni ezt a nyilvános szereplést, különben nem megy a beilleszkedés.

- *Különféle szerepeid, tisztségeid vannak a megyei eü-vezetésben.*

- Ezek lehetőségek is, meg kihívások is. A megyei Orvosi Kamara tisztsége számomra a kezdetben érzett nagy megtiszteltetéstől a csalódottság és tehetetlenség érzése felé csúszott. Valószínűleg újra kell gondolnom a Kamarához való viszonyomat. De búcsúzóul inkább arról, mennyire örülök a lehetőségnek, hogy megjelenhetek a SZOTE NAPLÓ hasábjain, hiszen kimondhatatlanul jól esik Egyetememnek üzenni. Szabadjon megemlítenem, miszerint talán némi szerepet vállalhatnánk s szívesen tennénk, hallgatóink gyakorlati képzésében, alkalmasint a szentesi kórházzal karöltve...

- *Ha a javaslat meghallgatásra talál, már megérte közzétenni.*

A GYTK TANÁCSÁRÓL AZ „UNIVERSITAS ÉS AZ EURÓPAISÁG” TÜKRÉBEN

A küldöttközgyűlésről írt beszámolót (SZOTE Napló 2.évf.4.sz.) így zárja szerzője: „beküldött korigálásoknak készséggel helyt ad: -r-6”. A szerző minapi beszélgetésünkön azt is közölte, hogy nem volt előtte teljesen világos, hogy a GYTK Tanács összetételén pontosan miről is folyt a vita („rébuszokban beszéltek”). A Küldöttközgyűlés után több más egyetemi polgár – akik szavaztak – is hasonlóan nyilatkozott. A vitában (sajnos nevek említésével) én is kifejtettem, hogy néhány hozzászólásból arra lehet következtetni, hogy indulatok és nem tények alapján vitázunk. Bizonyára én sem egyértelműen fejtettem ki álláspontomat.

A számok a tényeket pontosan mutatják, azonban a vitában könnyen elröppennek, különösen akkor, ha számos igen lényeges kérdést vitató ülés ötödik órájának a végén hangzanak el. Sajnos, ezek a számok a – különben igen objektív – beszámolóból is kimaradtak, pedig úgy vélem, fontosak.

Előbbiek, és az éppen azonos Napló-számban megjelent egy a címében is meghökkentő írás, („Dr Hunyadvári Éva, egyetemi docens, (a) Magyar Gyógyszerészi Kamara elnökségének tagja: Gyógyszerész-e a vegyész, avagyaz universitas égisze alatt távolodunk Európától”) (8-9.old.) arra készítették, hogy leírjam e néhány sort.

A Gyógyszerészi Kamara helyi képviselői ugyanis éppen az „universitas” és az „európaiság” elvével ellentétesen, kirekesztőleg cselekedtek mindkét esetben. Történelmi tapasztalataink azonban azt mutatják, hogy a „kirekesztés” - történjék az bármely hangzatosan ideologizálva is, és nem személy, hanem szervezet (jelen esetben Kamara) nevében - aligha európai és aligha célravezető. Különösen nem akkor, ha a tények és a számok makacsul elmentmondanak a kirekesztési javaslatnak. Sajnos, a jelen esetben is ez történt - és talán nem teljesen pontos információk és elröppenő számok alapján került elfogadásra egy módosító javaslat.

A küldöttközgyűlés (KKGY) elé terjesztett „SZOTE Ideiglenes Statutum” szerint a GYTK Tanácsára a következő összetétel szerepelt: „Elnöke a dékán, szavazattal rendelkező tagok GYTK 9, ÁOK 4, JATE 4, hallgatók 9. Összesen 27 fő”. Ez a GYTK Gyógyszerészi Kamarai tagok módosító javaslatára a vita „eredményeként” a következőképpen változott: „Elnöke a dékán, GYTK 13, ÁOK 2, JATE 2, hallgató 9 fő”.

Az Ideiglenes Statutumban szereplő összetételt támogattam. Álláspontom indoka, hogy a gyógyszerészhallgatók oktatása három karon közel egyenlő óraszámban folyik. Ebben 4 GYTK, 8 ÁOK intézet és 6 JATE tanszék vesz részt. Az oktatási reform előtti (1985) GYTK Tanács 35 tagjából 8 volt az ÁOK és 7 a JATE képviselője - tehát 42,8 % „nem gyógyszerészeti” oktató volt a Tanácsban. A most javasolt 27 tagú Tanácsban ez 4+4 fő, tehát csak 29,6%, míg a Kamara helyi tagjai által még ezt is csökkentő és végül elfogadott módosító javaslatban csupán 2+2 fő - tehát mindössze 14,8 %.

Nyilván indokolt a GYTK többsége, azonban az ÁOK és a JATE 14 intézete (tanszéke) nem 14,8%-át oktatja az óráknak, hanem kb. a 60%-át. Tehát nem indokolható és méltánytalan is a Kari Tanácsból való ilyen mértékű kirekesztésük.

A vitában a módosító javaslatot támogató olyan, ugyancsak furcsa érv is elhangzott, hogy Szilárd és Földes professzor sem tagja a JATE JTK Tanácsának, noha ott előadnak. Azt hiszem, egy kis óraszámú speciál- vagy akár főkollégium aligha hasonlítható 14 intézet alapozó tárgyak elméletét és gyakorlatát oktató munkájához.

A már elismerőleg említett beszámolóból a jelen kérdésben döntő számadatokon kívül egy nem a GYTK-on dolgozó hozzászóló neve is kimaradt. Kiss József fizikus kifejtette, hogy a Kamaratagok „külső tagokat” csökkentő javaslata szerinte is indokolt. Főként az volt meglepő és többünk csodálatát kivívta, hogy ezt több paragrafus idézésével is alátámasztotta - aminek a vita alatti áttekintése valóban nem kis teljesítmény.

A gyógyszerészhallgatók oktatásában a GYTK-ról az Egyetemi Gyógyszertárral együtt 50 fő oktató-kutató, míg az ÁOK-ról 26 fő, a JATE-ről 41 fő vesz részt. Ennek ellenére a nem GYTK-on dolgozó oktatók-kutatók számát a Kari Tanácsban 2+2-re (14,8 %-ra) redukáló módosító javaslatot a küldöttközgyűlés 96 igen, 35 nem és 44 tartózkodás mellett elfogadta. A nagyszámú tartózkodás valóban arra mutat, hogy a kérdés mégsem volt egyértelmű. A korábbi 15 fő 4-re való csökkentése az azonos egyetem másik karán dolgozó, ill. a kettéválasztásig azonos, mostani társegyetem gyógyszerészeket képző oktatóinak a gyógyszerészoktatási és egyéb kérdések eldöntéséből való kirekesztését eredményezi, ami a múlt és jelen ismeretében és a jövő figyelembe vételével aligha mutat az „universitas” vagy az európaiság felé.

Meggyőződésem, hogy azzal sem fogunk Európától távolodni, ha Debrecenben is beindul a gyógyszerészképzés. Nem szükséges és nem is feladat, hogy Lipták András akadémikust, a KLTE rektorát megvédjem. Megjegyzem azonban, hogy nagy melegség szerves és biokémikus akadémikusról, aki rektorként az általa vezetett egyetemen gyógyszerészképzést szeretne indíttatni, azt feltételezni, hogy „mindenféle ismeret nélkülöz a gyógyszerészetről és a gyógyszerészképzésről”.

Az ülés az itt ismertetett Kari Tanács összetételét tárgyaló pont után még további három órán át tartott, erősen megfogyatkozott és nyilván egyre fáradó résztvevőkkel. A közel nyolcórás ülés alatt valószínűleg, hogy nem ez volt az egyetlen, jelen esetben kétségtelenül „sarkalatos” kérdés, melyben „módosítások” születtek, vagy éppen nem születtek, és ezen döntések a jövő egyetemét, európaiságunkat kedvezőtlenül érintheti. Nem árt, ha ezt nem felejtsük.

Dr Bernáth Gábor

A FŐISKOLAI KARNAK MÁR VAN TANÁCSA!

A SZOTE Főiskolai Karán 1991. április 16-án 14 órakor két csoportban választottuk meg a Kari Tanácsot. Az oktatók csoportjában a levezető elnöknek Wagner Istvánné dr főiskolai docens lett felkérve.

Szavazásra jogosultak létszáma 61 fő, jelen volt 34 fő.

Az elnök ismertette, hogy az Egyetemi Közgyűlés elfogadta azt a javaslatunkat, hogy a Kari Tanács

1 fő elnök; főigazgató

3 fő szavazati joggal rendelkező tag;

hivatalból minden szak vezetője

8 fő választott oktató

7 fő választott hallgató

2 fő választott dolgozó

összesen: 21 főből áll.

Nem szabályozta az Egyetemi Küldöttközgyűlés azt, hogy az oktatói tagok összetétele hogyan tükrözze azt, hogy a Főiskolai Karon három szak működik.

Az elnök előzetes információgyűjtés alapján két javaslatot terjesztett elő;

– minden szakról meghatározott létszámú oktató, illetve a több szakon oktatókból külön létszámot képezett oktató kerüljön a Kari Tanácsba (pl. élettan oktatók, nyelvtanárok, testnevelők stb.)

– minden szakról létszámkontingens nélkül 8 állandó tagot és 4 fő póttagot jelöljenek.

A jelenlévők – a hozzászólók javaslatára – egy harmadik javaslatot fogadtak el, amely szerint mindhárom szakról 2-2 fő állandó, a többszakon tanítók közül 2 fő állandó tag, ill. a védőnőképző szakon 2 fő póttag, a gyógytornász szakon 1 fő póttag, a szociális szakon 1 fő póttag és a többszakon oktatók közül 1 fő póttagot jelölnek.

A fentiek szerint a Főiskolai Kar Tanácsa – három fordulós szavazással – az alábbiak szerint alakult. (A szavazólapon külön kellett jelölni az állandó és külön a póttagokat.)

Oktatók:

<i>Védőnő Szak.szav.</i>	<i>Gyógyt.Szak szav.</i>	<i>Szoc.Szak szav.</i>	<i>Egyéb szav.</i>
Állandó:			
Dr Szél Éva (29) főisk. tanár	Kádas Éva(29) főisk. tsg.	Dr Petróczi Erzsébet (25) főisk. docens	Dr Csillag András (29) vez.nyelvtanár
Dr Pogány Magdolna (24) főisk. adj.	Dr Mészáros Tamás (26) egy. tanár	Dr Feleký Gábor (23) egy. docens	Dr Dési Illés (16) egy. tanár
Pót:			
Szél Sándorné dr (27) főisk. docens	Radnai Zsuzsa (20) főisk. tsg.	Dr Tóthné Dr Fábíán Eszter (20) egy. docnes	Tulkán Ibolya (16) főisk. tsg.
Dr Boda Márta(18) főisk. docens			

A Kar dolgozói kollektívája (27 fő, jelen volt 21 fő) megválasztotta tanácstagok:

Dr Perjésiné Bakos Zsuzsa hivatalvez.(16)

Kiss Judit tan.csop.vez.(11) szavazattal.

Az Egyetemi Tanácsba jelöltet választottunk. Nyílt szavazással 27 fő az oktatók képviselőjére Dr Mészáros Tamás egyetemi tanárt jelölte.

A hallgató tanácstagokat hallgatói gyűléseken április 16-án ugyancsak megválasztották.

Szeged, 1991.április 18.

Dr Perjésiné Bakos Zsuzsa

Felelős szerkesztő és korrektor: TRÁSER LÁSZLÓ

Számítógépes tördelés és tipográfia: SZOTE SZÁMÍTÁSTECHNIKA

DR ASZTALOS TIBOR, VARGA GYÖRGY, KUKLA KATALIN

Készült a SZOTE házi nyomdájában, vezetője: NAGY JÁNOS

Törzsszám: 260/1991